

POMORSKI ODDZIAŁ ZAMIEJSCOWY
SĄDU DYSCYPLINARNEGO W GDAŃSKU

KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Pieczęć Oddziału Zamiejscowego Sądu
ul. Szymanowskiego 2, lok. 509, 80-200 Gdańsk

Sygn. akt SD 477/16

ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

01 marca 2017r.

Pomorski Oddział Zamiejscowy Sądu
Dyscyplinarnego w Gdańsku

w następującym składzie:

Sędzia Przewodniczący - doradca podatkowy Olimpia Skupieńska
Sędzia - doradca podatkowy Elżbieta Ratowt
Sędzia - doradca podatkowy Grzegorz Kutniewski

Protokolant - doradca podatkowy Stefan Wróblewski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 marca 2017 roku sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych o ukaranie doradcy podatkowego nr wpisu obwinionej o czyn polegające na:

- nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 36 pkt 2 Ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2016 roku, poz. 794) w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych tj. niewywiązanie się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2013/2014

uznał obwinioną za winną i na podstawie art. 64 ust.2 pkt 4 orzeka karę pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

Sędzia Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie:

Zgodnie z art. 73 Ustawy o doradztwie podatkowym z dn. 5 lipca 1996r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 794) od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu oraz innym uprawnionym podmiotom odwołanie do sądu II instancji w terminie 14 dni od dnia doręczenia, wraz z uzasadnieniem.

UZASADNIENIE

Rzecznik Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych wniósł wniosek o ukaranie doradcy podatkowego nr _____ karą upomnienia o czyn polegający na: - nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 36 pkt 2 Ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2016 roku, poz. 794) w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych tj. niewywiązanie się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2013/2014

W wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego, mającego na celu wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia znamion czynu zarzucanego _____ dokonano następujących ustaleń:

_____ jest wpisana na listę doradców podatkowych pod numerem _____ wykonuje czynności doradztwa podatkowego na podstawie umowy o pracę w firmie przedsiębiorcy _____ pod adresem _____ – ustalono na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej i zeznaniu obwinionej. Obwiniona mimo ciążącym na niej obowiązku wynikającym z art. 64 ust.1a pkt 1 w zw. z art. 7 ust.7 nie zawiadomiła Krajową Radę Doradców Podatkowych o świadczeniu usług doradztwa podatkowego na rzecz wielu podmiotów na podstawie umowy o pracę w podmiocie przedsiębiorcy

Na zapytanie Sądu Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku pismem z dnia 3.02.2017r. znak sprawy: _____ poinformował, iż _____ w okresie od 01 stycznia 2012 r.:

1. prowadziła w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, księgi rachunkowe, księgi podatkowe i inne ewidencje do celów podatkowych oraz udzielała im pomocy w tym zakresie - podatnicy zgłosili miejsce przechowywania dokumentacji pod adresem _____
2. sporządzała w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów zeznania i deklaracje podatkowe lub udzielała im pomocy w tym zakresie,
3. reprezentowała podatników, płatników i inkasentów w postępowaniu przed organami administracji publicznej.

Sąd ustalając miejsce świadczenia usług obwinionej powziął informację z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego o istnieniu podmiotu _____ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością KRS _____ Regon _____ NIP _____ w której obwiniona jest współnikiem posiadającym 50% udziałów i była Prezesem Zarządu spółki.

W dziale IV Informacji z Rejestru Przedsiębiorców KRS – Zaległości - figuruje 58 wpisów dokonanych na wniosek Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gdyni, dotyczących zaległości podatkowych z podaniem numeru tytułu wykonawczego i datą wszczęcia egzekucji.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pismem z dnia 9 lutego 2017r. L.dz. W/20/2017 na zapytanie Sądu udzielił następującej informacji:

spółka pod firmą: _____ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wpisana jest do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym pod pozycją rejestru KRS _____

Adres siedziby spółki:

Spółka nie jest wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego.

Spółka zawiesiła działalność z dniem 15 września 2013 roku.

Zarząd Spółki był jednoosobowy. Prezesem Zarządu była _____

Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego informuje, że postanowieniem z dnia 24 września 2013 roku w sprawie o sygn. _____

prowadzonej z urzędu, Prezes Zarządu Spółki _____

została wykreślona z

rejestru przedsiębiorców na mocy art. 12 ust.3 [Art. 12 ust.3. Jeżeli w Rejestrze są zamieszczone dane niedopuszczalne ze względu na obowiązujące przepisy prawa, sąd rejestrowy, po wysłuchaniu zainteresowanych osób na posiedzeniu lub po wezwaniu do złożenia oświadczenia pisemnego, wykreśla je z urzędu] ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o KRS, w związku z art. 18 § 2 [Art. 18 § 2. Nie może być członkiem zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej albo likwidatorem osoba, która została skazana

prawomocnym wyrokiem za przestępstwa określone w przepisach rozdziałów XXXIII-XXXVII Kodeksu karnego oraz w art. 585, art. 587, art. 590 i w art. 591 ustawy] kodeksu spółek handlowych.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego poinformował, że spółka pod firmą Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością została w dniu 29 lipca 2015 roku wpisana na listę spraw do rozwiązania w trybie art. 25a ustawy o KRS z 20 sierpnia 1997 r. i oczekuje na przeprowadzenie stosownej procedury.

Ponadto Sąd Rejonowy Gdańsk Północ Wydział VIII Gospodarczy KRS informuje, że w tutejszym Wydziale prowadzone było z urzędu postępowanie przymuszające Zarząd ww. Spółki do złożenia wniosku na urzędowym formularzu Z-62 o wznowienie działalności gospodarczej, w wyniku którego Zarząd ww. Spółki złożył taki wniosek. Sprawa rozpoznawana była pod sygn.

Zarządzeniem z dnia 10 maja 2016 roku Sąd Rejestrowy dokonał zwrotu wniosku w ww. sprawie ponieważ braki formalne wniosku nie zostały uzupełnione w określonym terminie.

Na żądanie Sądu obwiniona dołączyła informację, że nie figuruje w kartotece karnej Krajowego Rejestru Karnego wydanej przez Punkt Informacyjny Krajowego Rejestru Karnego w Gdańsku przy Sądzie Okręgowym wg stanu na dzień 30.01.2017 r.

Sąd uzupełnił zebrany przez Rzecznika Dyscyplinarnego materiał dowodowy w celu oceny postawy doradcy podatkowego w zakresie wywiązywania się z obowiązku przestrzegania etyki zawodowej, ze szczególnym uwzględnieniem czy obwiniona daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu doradcy podatkowego i wywiązuje się z obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Na podstawie informacji uzyskanej z ewidencji punktowego systemu oceny podnoszenia kwalifikacji doradców podatkowych prowadzonej przez Biuro Krajowej Izby Doradców Podatkowych Pomorski Oddział KIDP ustalono, że w latach 2011 - 2016 uzyskała z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych następującą ilość punktów:

2011r. – 8 punktów
2012r. – 0 punktów
2013r. – 11 punktów
2014r. – 9 punktów
2015r. – 14 punktów
2016r. – 16 punktów

Sąd zważył co następuje:

Ustalając stan faktyczny, Sąd oparł się na informacji uzyskanej z ewidencji punktowego systemu oceny podnoszenia kwalifikacji doradców podatkowych prowadzonej przez Biuro Krajowej Izby Doradców Podatkowych Pomorski Oddział KIDP. Ustalono, że obwiniona w latach 2011-2016 nie uzyskała wymaganej ilości punktu z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Nie wywiązywanie się z obowiązku podnoszenia kwalifikacji przez doradcę podatkowego nr wpisu jest czynem ciągłym, gdyż nie zachowany jest obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji w formie udziału w szkoleniach specjalistycznych o tematyce zbieżnej z zawodową działalnością doradcy podatkowego.

Ustawa o doradztwie podatkowym, obok szeregu obowiązków, jakie nakłada na doradców podatkowych stanowi w art. 36 pkt 2, iż doradca podatkowy zobowiązany jest w szczególności regularnie stale podnosić swoje kwalifikacje. Konieczność podnoszenia kwalifikacji wynika zatem wprost z ustawy, a obowiązek zachowania norm wynikających z ustawy spoczywa na każdej osobie wykonującej zawód doradcy podatkowego. Doradcy podatkowi tworzą samorząd doradców podatkowych, zwany Krajową Izbą Doradców Podatkowych, do której przynależność jest obowiązkowa i powstaje z chwilą dokonania wpisu na listę doradców podatkowych - art. 47 ust. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym. Z przynależności do samorządu zawodowego wynika obowiązek stałego podnoszenia swoich kwalifikacji.

Zgodnie z treścią art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, każdy doradca podatkowy wpisany na listę doradców podatkowych jest obowiązany stale podnosić swoje kwalifikacje. Przepis ten nakłada

bezwzględny obowiązek podnoszenia kwalifikacji, przez każdego doradcę podatkowego. Kolejne uregulowania dotyczące podnoszenia kwalifikacji przez Doradcę podatkowego na podstawie art.51 ust. 1 punkt 8 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 12 ustawy z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2010, nr 122, poz. 826) zostały zawarte w akcie wewnątrz korporacyjnym tj. w uchwale z dnia 8 grudnia 2010 r. Zasady Etyki Doradców Podatkowych. We wskazanej uchwale - Zasadach Etyki Doradców Podatkowych kwestie podnoszenia kwalifikacji zostały uregulowane w art. 4 oraz rozdziale VIa.

Uregulowania dotyczące podnoszenia kwalifikacji zawodowych zawarte w tym akcie zawierają precyzyjne określenie;

- sposobów podnoszenia kwalifikacji,
- zakresu tematycznego w jakim należy podnosić kwalifikacje ilości
- wymaganych punktów do zdobycia w dwuletnich okresach rozliczeniowych, - zasad przyznawania punktów,
- zwolnienia podmiotowe dla Doradców Podatkowych z obowiązku uzyskania punktów z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Uchwała ta przewiduje zwolnienia z obowiązku uzyskania punktów za podnoszenie kwalifikacji zawodowych w art. 11 f punkt. 6. Na podstawie wskazanej normy prawnej zwolnieni z uzyskania punktów za podnoszenie kwalifikacji zawodowych zostali doradcy podatkowi będący pracownikami naukowymi wyższych uczelni oraz doradcy podatkowi będący członkami Państwowej Komisji Egzaminacyjnej.

Stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych doradców podatkowych obejmuje wybrane, wg potrzeb doradcy podatkowego, formy kształcenia:

a/ udział w szkoleniach specjalistycznych o tematyce zbieżnej z zawodową działalnością doradcy podatkowego

b/ samokształcenie doradcy podatkowego polegające w szczególności na aktualizacji wiedzy zawodowej

c/ udział w innych formach prezentacji dorobku i rozwiązań w zakresie prawa podatkowego i dziedzin pokrewnych - konferencje, sympozja, zjazdy, wykłady, szkolenia e-learningowe organizowane przez Krajową Radę Doradców Podatkowych oraz publikacje itp.

Jak wynika z przedstawionego stanu faktycznego i prawnego żaden z przepisów prawa nie przewiduje zwolnienia z podnoszenia kwalifikacji zawodowych ani z obowiązku uzyskania wymaganych punktów z tego tytułu przez Doradcę Podatkowego, który nie brał udziału w szkoleniach specjalistycznych.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 pkt 2 Ustawy o doradztwie podatkowym stosunek pracy doradcy podatkowego może być nawiązany z podmiotami uprawnionymi, w rozumieniu ustawy, do wykonywania czynności doradztwa podatkowego oraz z pozostałymi przedsiębiorcami, w ramach których osoby uprawnione mogą wykonywać czynności doradztwa podatkowego. Wraz z wejściem w życie tzw. deregulacji zniesiono bezwzględny zakaz nawiązywania przez doradców podatkowych stosunków pracy z innymi podmiotami niż wskazane w ustawie osoby i jednostki uprawnione do wykonywania czynności doradztwa podatkowego. Oznacza to, że aktualnie ustawa o doradztwie podatkowym wprost dopuszcza świadczenie usług doradztwa podatkowego w ramach umowy o pracę zawartej przez doradcę podatkowego bezpośrednio z klientem.

Ustawa zawęży krąg podmiotów, z którymi doradca podatkowy może zawrzeć umowę o pracę w celu wykonywania doradztwa podatkowego, wyłącznie do przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 672 z późn. zm.). Oznacza to, że doradca podatkowy nie może zawrzeć umowy o pracę, w ramach której miałby wykonywać swój zawód, m.in. z fundacjami, stowarzyszeniami niewpisanymi do rejestru przedsiębiorców, stowarzyszeniami zwykłymi, związkami wyznaniowymi, samodzielnymi publicznymi zakładami opieki zdrowotnej, urzędami administracji, jednostkami budżetowymi. Tym podmiotom doradzać mogą wyłącznie doradcy indywidualnie wykonujący zawód w kancelarii oraz pozostałe podmioty uprawnione do wykonywania doradztwa podatkowego, wskazane w ustawie.

Ustawodawca ponadto przyjął, że w przypadku wykonywania zawodu w ramach zatrudnienia u przedsiębiorcy, doradca podatkowy może wykonywać czynności doradztwa podatkowego wyłącznie na rzecz swojego pracodawcy. Innymi słowy, pracodawca - przedsiębiorca, zatrudniający doradcę podatkowego, może korzystać z wykonywanych przez tego doradcę podatkowego czynności doradztwa podatkowego jedynie dla swoich własnych potrzeb. Nie może więc odsprzedawać efektów pracy zatrudnionego przez siebie doradcy.

Obwiniona świadczy usługi doradztwa podatkowego na podstawie umowy o pracę w przedsiębiorstwie osoby

fizycznej nie wpisanej na listę doradców podatkowych na rzecz wielu podmiotów czym narusza przepisy art. 27 ust. 3 w związku z art. 27 ust.1 pkt 2b Ustawy o doradztwie podatkowym.

Ocena, czy dany doradca podatkowy daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu powinna być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu cech danej osoby, jak również jej postępowania w życiu zawodowym i osobistym, odnoszących się do okoliczności, które stanowią prognozę co do należytego wykonywania obowiązków doradcy podatkowego.

Jednym z podstawowych warunków dokonania wpisu na listę doradców podatkowych stawianym przez ustawodawcę jest nieskazitelnosc charakteru wnioskodawcy oraz dawanie rękojmi prawidłowego wykonywania zawodu doradcy podatkowego. Tymczasem spółka, w której obwiniona jest udziałowcem i była członkiem zarządu nie realizowała podstawowych obowiązków o charakterze publicznoprawnym. W ocenie Sądu zawód doradcy podatkowego jest zawodem zaufania publicznego. Sąd uznał, iż na ocenę, czy ktoś może wykonywać ten zawód, powinien mieć wpływ w szczególności fakt wypełniania podstawowych obowiązków konstytucyjnych, a do takich należy - zgodnie z art. 84 Konstytucji RP - ponoszenie ciężarów publicznych, w tym podatków. Sąd podniósł, iż jest bezsporne, że w okresie, w którym spółką zarządzała obwiniona, powstały zaległości podatkowe, które przez szereg lat nie były i nie są przez spółkę regulowane.

Rozstrzygnięcie sprawy nie może być inne z uwagi na niespełnianie przez obwinioną warunku określonego w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o doradztwie podatkowym - posiadania nieskazitelnej charakteru i dawania swoim dotychczasowym postępowaniem rękojmi prawidłowego wykonywania zawodu doradcy podatkowego. W ocenie Sądu osoba wykonująca zawód doradcy podatkowego winna - zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o doradztwie podatkowym - posiadać nieskazitelny charakter i swoim dotychczasowym postępowaniem dawać rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu. Przy ocenie spełniania tego warunku Sąd wziął pod uwagę całokształt zdarzeń i okoliczności związanych z prowadzoną działalnością, składających się na wizerunek wnioskodawcy, jako osoby zaufania publicznego. Taką osobą powinien być doradca podatkowy i każde podejrzenie nierzetelności w wykonywaniu czynności zawodowych, uprawnia do uznania, że doradca podatkowy nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania zawodu. Przedstawione w niniejszym postępowaniu fakty pozwalają niewątpliwie na stwierdzenie, że obwiniona swoim dotychczasowym postępowaniem nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania zawodu doradcy podatkowego.

Materialnoprawną podstawą orzeczenia jest art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o doradztwie podatkowym, który wśród warunków, które musi spełniać osoba fizyczna uprawniona do uzyskania wpisu na listę doradców podatkowych wymaga, aby była ona nieskazitelnej charakteru i swoim dotychczasowym postępowaniem dawała rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu doradcy podatkowego.

Z dotychczasowego orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego i Sądu Najwyższego przez pojęcie rękojmi należytego wykonywania zawodu należy rozumieć całość cech, zdarzeń i okoliczności dotyczących danego zawodu, składającej się na jego wizerunek jako osoby zaufania publicznego (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 sierpnia 1999 r., sygn. akt II SA 879/99). Przepisy ustawy o doradztwie podatkowym wymagają od doradcy podatkowego nie tylko wiedzy i wysokich kwalifikacji, ale także sumiennosci i rzetelności. Dlatego też każde podejrzenie nierzetelności wykonywania czynności doradcy podatkowego uprawnia - zdaniem Sądu - do stwierdzenia, że doradca podatkowy nie spełnia warunku rękojmi prawidłowego wykonywania zawodu doradcy podatkowego.

Według Sądu należy przyjąć, iż ocena zdarzeń związanych z osobą obwinionej, które były podstawą wymierzenia najwyższej kary dyscyplinarnej, a mianowicie przede wszystkim fakt nie podnoszenia kwalifikacji zawodowych, zalegania z płaceniem podatków przez zarządzaną przez obwinioną spółkę, wykonywanie zawodu doradcy podatkowego w podmiocie nie wpisanym na listę doradców podatkowych na rzecz wielu podmiotów, nie uregulowanie sytuacji spółki spółka z ograniczoną odpowiedzialnością [brak zarządu, zawieszenie działalności gospodarczej ponad okres dozwolony] jako zdarzenia świadczącego o braku u obwinionej przymiotu nieskazitelności charakteru i rękojmi prawidłowego wykonywania zawodu doradcy podatkowego, nie mogła być uznana za dowolną lub pozbawioną uzasadnionych podstaw.

Obwiniona postępując w sposób niezgodny z prawem (nie wykonując zobowiązań podatkowych, świadcząc usługi doradztwa podatkowego w podmiocie nie uprawnionym) niewątpliwie utraciła przymiot nieskazitelnej charakteru wymaganego jako warunek dokonania wpisu na listę doradców podatkowych zgodnie z dyspozycją przepisu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o doradztwie podatkowym.

W ocenie Sądu zawód doradcy podatkowego jest zawodem zaufania publicznego. Brak jest podstaw do tego,

aby obdarzyć tym zaufaniem osobę, która działała niezgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym, w szczególności zaś nie wypełniania jednego z podstawowych obowiązków konstytucyjnych, jakim jest - w świetle przepisu art. 84 Konstytucji RP - obowiązek ponoszenia ciężarów publicznych, w tym podatków.

Obwiniona naruszając przepisy art. 36 pkt 2 Ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2016 roku, poz. 794) w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, art. 6 ust.1 pkt 4 Ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2016 roku, poz. 794) w związku z art. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych i swoim dotychczasowym postępowaniem nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania zawodu doradcy podatkowego. Dlatego na podstawie art. 64 ust.2 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym [Dz. U. z 2016r. poz.794] Sąd uznał obwinioną winną zarzucanego jej czynu i orzeka karę pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

Sędzia Przewodniczący

Sędzia

Sędzia